

ným, aby tu byla osoba, která by mohla za dosud nenarozeného dědice povolaného svěřenským nástupnictvím vykonávat jeho práva příslušející jemu jen do té doby, než se stane jeho dědický nárok skutkem. K právům těm patří i právo žádati, aby podstata jmění svěřeného byla zjištěna soupisem. Jest proto takový opatrovník účastníkem pozůstalosti (§ 6 uved. zák.) a jest ho tudíž slyšeti o návrhu učiněném dědicem synem. Teprve potom bude pak prvnímu soudu rozhodnouti o tomto návrhu. Ježto před rozhodnutím otázky, co jest rozuměti pozůstalostí zůstavitelčinou, bylo rozhodování o otázce správce pozůstalosti předčasné, bylo k dovolacím rekursům obou stěžovatelů změnití usnesení rekursního soudu.

Čís. 14306.

K oprávněnosti žaloby o zaplacení kupní ceny stačí, byla-li řádně nabídnuta nebo dodána koupená věc podle úmluvy do vydání rozsudku v první stolici.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1935, Rv II 445/33.)

Žalovaný objednal od žalobce pokladnu s dodací lhůtou pro žalobce nezávaznou do 31. srpna 1931. Žalobce odeslal pokladnu proti úmluvě dobírkou a poněvadž žalovaný dobírku nevyplatil, byla dobírka žalobci vrácena. Teprve po zahájení rozepře o zaplacení kupní ceny objednané pokladny dovezl žalobce znovu pokladnu žalovanému, chťeje ji namontovati. P r v ý s o u d žalobě vyhověl, o d v o l a c í s o u d žalobu pro tentokrát zamítl. D ů v o d y: Žalobce jako prodávatel má nárok na smluvní plnění strany druhé, není-li sám se svým plněním v prodlení. Smlouva ukládá mu povinnost, dodati objednanou věc žalovanému. Poslav zboží na dobírku, jednal proti obsahu smlouvy, takže právem žalovaný zásilku odmítl. I když pak později žalobce objednanou pokladnu žalovanému dovezl, neodčinil tím svoje dřívější porušení smlouvy, poněvadž tato reální nabídka stala se již za sporu, v němž žalobce stál na stanovisku jiném, vykládaje smluvní povinnosti odlišně od obsahu smlouvy. Žaloba jest proto předčasnou.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky nižších soudů a prvému soudu uložil nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y :

Kupní cena za objednanou kontrolní pokladnu měla býti ihned v hotovosti zaplacená, jakmile ji žalobce žalovanému dodá, a nebyla ujednána dobírka. Žalovaný nebyl tedy povinen přijati zaslanou pokladnu dne 12. září 1931 na dobírku, poněvadž to odporovalo úmluvě, a podle toho byla by žaloba podána dne 25. září předčasná, nicméně není bezvýznamná okolnost, tvrzená odvolatelem o dodatečném plnění ve smyslu zjištěné úmluvy odvolacím soudem. Běželo o kupní smlouvu, při níž dodací lhůta do konce srpna 1931 nebyla pro prodávatele podle podmínek objednávacího listu závazná, nešlo tedy o fixní obchod podle čl. 357 obch.

zák. Žalovaný po 31. srpnu nevyzval žalobce k dodání pokladny a ne-prohlásil, že odstupuje od smlouvy pro nevčasné plnění (čl. 356 obch. zák.), a mohl proto dovolatel plniti nebo k plnění projevit ochotu případně také teprve za sporu. K oprávněnosti nároku žalobního postačilo, byla-li splněna podmínka platnosti smlouvy, řádné dodání věci podle úmluvy, do doby vydání rozsudku v první stolici (§ 406 c. ř. s., rozh. čís. 10327 sb. n. s. a v něm uvedená další). Je proto pro posouzení věci důležité zjistiti, zda a kdy dovolatel plnil žalovanému podle zjištěného ujednání a zda žalovaný odepřel toto plnění přijati, neboť v případě kladném ocitl by se žalovaný tímto okamžikem v prodlení s přijetím pokladny, a dovolatel jako prodávatel může se domáhati zaplacení kupní ceny, když byl reálně projevil ochotu plniti (§ 1052 obč. zák.), a včasnost jeho plnění nutno počítati tímto okamžikem, poněvadž toto tvrzené plnění již nebylo dobírkou, nýbrž bylo plnění řádné podle smlouvy, a mělo se státi dříve, než byl vydán rozsudek v první stolici. V tom směru je třeba dalších přesných skutkových zjištění nižších soudů.

Čís. 14307.

Úrazový nárok může býti již před přisouzením útrat předmětem právních jednání.

Jak se zřizuje smluvní zástavní právo na pohledávce.

Poddlužník nemůže se zastavenou pohledávkou kompenzovati pohledávku, která mu vznikla proti jeho věřiteli teprve po zastavení pohledávky jeho věřitele třetí osobě.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1935, Rv II 31/35.)

Žalované byla povolena usnesením krajského soudu v N. J. ze dne 31. března 1933 exekuce k vydobytí její útratové pohledávky proti žalobci 2.211 Kč ze sporu Ck 345/30, který vedla se žalobcem u krajského soudu v N. J. Spor ten byl skončen rozhodnutím nejvyššího soudu dne 10. února 1933, doručeného stranám dne 11. března 1933. Ještě před jeho skončením postoupila žalovaná útratovou pohledávku svému právnímu zástupci do zástavy a oznámila to žalobci. Rozsudkem krajského soudu v N. J. ze dne 27. června 1931 Ck 251/30 byla žalovaná uznána povinnou zaplatiti žalobci na útratách sporu 2.453 Kč. Žalobce, namítaje, že touto pohledávkou zanikla započtením pohledávka exekucí proti němu vymáhaná, domáhá se výroku, že exekuce proti němu vedená jest nepřipustná. **N i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby, **o d v o l a c í s o u d** z těchto důvodů: S otázkou, zda jest příspurný postup budoucí pohledávky do vlastnictví, nemusil se soud zabývati, poněvadž v daném případě nejde o postup po rozumu § 1392 a násl. obč. zák., nýbrž o postup pohledávky do zástavy, tedy o zřízení zástavního práva na pohledávce, která teprve budoucně má vzniknouti. Útratová pohledávka žalované oproti žalobci vznikla však teprve doručením rozsudku nejvyššího soudu ze dne 11. března 1933, jímž bylo rozhodnuto, že žalobce má žalované hraditi útraty všech tří stolic v obnose 2.211 Kč 93 h. Žalovaná postoupila svému právnímu zástupci Dr. D. veškeré své útraty proti